

Μάρτιν Λούθερ Κινγκ

Ο κ. Γιώργος Μουστάκης

Με μεγάλη επιτυχία έγινε στην αίθουσα Τελετών του Ε.Μ. Πολυτεχνείου εκδήλωση-αφιέρωμα Μνήμης στον Μάρτιν Λούθερ Κινγκ. Η εκδήλωση οργανώθηκε από το Ε.Μ.Π. και το Πολιτιστικό Κέντρο «Κοσμάς ο Αιτωλός». Στην εκδήλωση αυτή που ήταν Φεστιβαλικού χαρακτήρα, έλαβαν μέρος η Αφρικανική Χορωδία με Νέγρο Σπιρίτσουαλς, το συγκρότημα Νίκου Νικηφοράκη με έργα Ντύλαντ Μπαέξ, Κινγκ, Σαββόπουλου, το φωνητικό σύνολο «Εμμέλεια», το συγκρότημα ροκ Μουσικής του Μάριου Σώζου κ.ά.

Κύριος ομιλητής ήταν ο δρ. Κοινωνιολογίας - Θεολογίας Γεώργιος Μουστάκης ο οποίος είναι και ο υπεύθυνος του Πολιτιστικού Κέντρου «Κοσμάς ο Αιτωλός».

Την εκδήλωση παρουσίασε η υπεύθυνη Εκδόσεων Ε.Μ.Π. Ευγενία Κουτσοσυλιέρη, η οποία κάνοντας αναφορά στο τιμώμενο πρόσωπο, μεταξύ άλλων είπε τα εξής:

«Κανείς δεν γεννήθηκε ανώτερος από τον άλλο», έλεγε ο Σοφοκλής, «Καμιά διαφορά δεν έχει η μια φυλή από την άλλη», έγραφε ο Μένανδρος, «Κοινός είναι ο ουρανός και η γη για όλους τους ανθρώπους», αναφέρει στην Ελένη ο Ευριπίδης και ο Πλάτωνας προσθέτοντας το στοιχείο του δικαίου λέει: «Το δίκαιο υπάρχει στην ισότητα και όχι στην ανισότητα».

Πώς είναι δυνατόν να υπάρξει εξέλιξη αν καταπατούνται αυτές οι βασικές αρχές; Πώς είναι δυνατόν ο Άνθρωπος να θεωρείται ελεύθερος αν εγωϊστικά πιστεύει στην ανωτερότητά του έναντι των άλλων;

Η ύπαρξη δούλων, προϋποθέτει αφεντικά και μια τέτοια νοοτροπία αποβαίνει πάντα ολέθρια, γιατί χτυπά κατάστημα τις βασικές αρχές που συνθέτουν μια δημοκρατία και μια κοινωνία ειρήνης.

Και πριν απ'όλα την αρχή της δικαιοσύνης, και όπως λέει ο Πλάτων «Δεν είναι χειρότερο μόνο κατά τον νόμο να αδικείς, αλλά και κατά τη φύση».

Η δικαιοσύνη από μόνη της

Η κ. Ευγενία Κουτσοσυλιέρη

περικλείει όλες τις αρετές και η άσκηση στη δικαιοσύνη, δεν σταματά μόνο στην υποχρέωση που έχουμε να μην αδικούμε.

Επεκτείνεται και στην ύψιστη υποχρέωση που έχουμε να μην σιωπούμε όταν κάποιος αδικεί.

Μέσα σ'ένα τέτοιο κλίμα έντασης και καταπάτησης βασικών δημοκρατικών αξιών, γεννήθηκε, μεγάλωσε και σπούδασε ο γιός του Μάρτιν Λούθερ Κινγκ του πρεσβύτερου και της Αλμπέρτα Ουίλλιαμς.

Αποφασίζει να γίνει πάστορας.

Εγγράφεται στο Θεολογικό Σεμινάριο του Τσέστερ της Πενσυλβανίας και παίρνει δίπλωμα Θεολογίας, ενώ ταυρόχρονα γίνεται βοηθός πάστορα στην Ατλάντα, στην ενορία του πατέρα του.

Κατά την διάρκεια των σπουδών του, η ψυχή του ρουφάει και απορροφά τις θεωρίες του Γκάντι, για μη - βία και πολιτική ανυπακοή, με ειρηνικό τρόπο.

Τώρα ξέρει πως να χαλιναγωγεί τον θυμό του, πως να μετατρέπει την ένταση σε εποικοδομητική συμπεριφορά για το καλό του συνόλου. Δεν μένει παρά να ακολουθήσει αυτό τον δύσκολο δρόμο των ιδανικών. Γεννιέται ένας ηγέτης με το κλαδί της ελπής στο χέρι, πιστεύοντας ως τα βάθη της ψυχής του στη δύναμη της Ειρήνης, στην δύναμη της ειρηνικής επίλυσης των όποιων διαφορών, στη δύναμη του διαλόγου, στη δύναμη, του να διεκδικεί τα δικαιώματά σου, όχι με βία, αλλά με τις δυνατότητες που έχει ένας πραγματικά ελεύθερος άνθρωπος.

Οργανώνει την ψυχή του, το θεϊκό μέρος της ύπαρξης, αναγνωρίζοντας την υπεροχή της ψυχής, πάνω στο ούτως ή άλλως φθαρτό σώμα.

Κατά τον Φωκνλίδη «Η ψυχή ζει αιώνια, γιατί δεν πεθαίνει και δεν παρακάμζει», κατά τον Ηράκλειτο «Η ψυχή έχει λογική ικανότητα, η οποία λόγω της συνεχούς κινήσεως και αισθήσεως, διαρκώς αυξάνει»,

Στιγμιότυπα από την εκδήλωση

κατά δε τον Ευριπίδη «Τίποτα δεν είναι πολυτιμότερο από την ψυχή».

Ο Κινγκ ασκείται στην φαινομενική αταραξία, πράγμα πολύ δύσκολο, ακατόρθωτο σχεδόν με όσα συμβαίνουν γύρω του. Είναι ο μόνος τρόπος για να κάνει τον αγώνα επικράτησης του δικαίου.

Κατά τον Σωκράτη «η κακία και το μίσος είναι πληγές της ψυχής», ενώ κατά τον Κλεάνθη «η λύπη παραλύει την ψυχή». Ο Πίνδαρος ακόμη αναφέρει ότι «οι ταραχές της ψυχής παραπλανούν τον σοφό». Άλλωστε κατά τον Πυθαγόρα «είναι πιο θλιβερό να είσαι δούλος στα πάθη σου, παρά σε τύραννο».

Όλα αυτά γίνονται στάση ζωής για τον Κινγκ, γίνονται σημαία σ'έναν αγώνα άνισο, σκληρό, απάνθρωπο πολλές φορές, σ'έναν αγώνα που δεν έχεις μόνο το άδικο να αντιμετωπίσεις, αλλά και όσους σιωπούν οσο άδικο, όσους φανατίζονται, όσους θεωρούν τους εαυτούς τους αυτοδίκαια «περιούσιο λαό» με αποκλειστικά δικαιώματα στην «Γη της Επαγγελίας».

Τον Δεκέμβριο 1995, η Νέγρα Ρόζ Παρκς συλλαμβάνεται γιατί αρνήθηκε να παραχωρήσει στο λεωφορείο την θέση της σ'έναν λευκό. Οι νέγροι αρχίζουν μπούκοτάς και ιδρύουν την «Οργάνωση για την πρόοδο του Μοντγκόμερι».

Ο Κινγκ, εκλέγεται πρόεδρος και δίνει οδηγίες για μη-βία.

Συλλαμβάνεται, όμως, γρήγορα αφήνεται ελεύθερος. Οι ρατσιστές ρίχνουν βόμβα σπίτι του.

Το μπούκοτάς συνεχίζεται ώσπου το Ανώτατο Δικαστήριο στις 13 Νοεμβρίου 1956, απαφαινεται ότι ο διαχωρισμός λευκών και μαύρων

στα λεωφορεία είναι παράνομος.

Το 1960, φοιτητές της Καρολίνας του Νότου, διαμαρτυρόμενοι για την ανισότητα που επικρατεί, παραμένουν σε χώρους απαγορευμένους για νέγρους, ενώ παράλληλα ιδρύουν οργάνωση. Το 1961, νέοι του κινήματος κατά των φυλετικών διακρίσεων, οργανώνουν τα «Ταξείδια της Ελευθερίας» με σκοπό να καταργηθεί ο διαχωρισμός λευκών-μαύρων στο εθνικό δίκτυο των μέσων μεταφοράς. Ο Μάρτιν Λούθερ Κινγκ, εκφωνεί λόγο στο Μοντγκόμερι, ενώ οι λευκοί επιτίθενται κατά των νέγρων. Η ένταση είναι μεγάλη και επεμβαίνει ο Ρόμπερτ Κένεντυ, τότε Υπουργός Δικαιοσύνης.

Τον Απρίλιο 1963, με ειρηνική εισβολή των νέγρων σε απαγορευμένους χώρους, εγκαινιάζεται από τον Κινγκ εκστρατεία κατά των διακρίσεων στο Μπίρμινχαμ της

Αφρικανική χορωδία

Αλαμπάμα. Η αστυνομία διαλύει τους διαδηλωτές και μεταξύ άλλων συλλαμβάνει και τον Κινγκ. Με προσωπική επέμβαση του Προέδρου Κένεντυ, ο Κινγκ αποφυλάσσεται. Το καλοκαίρι του ιδίου χρόνου, Αμερικανοί πολίτες όλων των φυλών, συγκεντρώνονται στην Ουάσινγκτον κατά την εκατοστή επέτειο από την «Δήλωση της χειραφέτησης» του Λίνκολν.

Πραγματοποιούν πορεία για τα αστικά δικαιώματα και εκεί ο

Στιγμιότυπα από την εκδήλωση

Κινγκ, εκφωνεί έναν σπουδαίο λόγο, που αρχίζει με τις λέξεις «Έχω ένα όνειρο».

Ένα μήνα μετά, 4 νέγρες μαθήτριες σκοτώνονται στο Μπίρμινχαμ ύστερα από επίθεση στην εκκλησία. Τον επόμενο μήνα δολοφονείται ο Κένεντυ και ο Κινγκ παρακολουθεί την κηδεία του.

Ενώ ο Κινγκ έχει ήδη ανακηρυχθεί «Άνθρωπος της χρονιάς» από την επιθεώρηση «Τάιμ», η Γερουσία των Ηνωμένων Πολιτειών στις αρχές του 1964, ψηφίζει το «νόμο περί αστικών δικαιωμάτων».

Τον ίδιο χρόνο, τον Οκτώβριο, απονέμεται στον Κινγκ το Νόμπελ Ειρήνης. Μετά από συλλήψεις, φυλακίσεις και δολοφονίες σε βάρος νέγρων, οι νέγροι πετυχαίνουν τον Αύγουστο του 1965 δικαίωμα ψήφου.

Το 1967 ο Κινγκ, μιλώντας στα Ηνωμένα Έθνη, καταδικάζει τον πόλεμο του Βιετνάμ. Λίγους μήνες αργότερα ξεσπούν φυλετικές συγκρούσεις στο Σικάγο, την Ουάσινγκτον, το Τέξας και την Λουιζιάνα.

Τον Μάρτιο του 1968 ο Κινγκ φθάνει στην Μέμφις, για να εκδηλώσει συμπαραστάση στην πορεία των νέγρων οδοκαθαριστών, και στις 4 Απριλίου, δολοφονείται στην βεράντα ενός μοτέλ.

Η μη-βία που οραματίστηκε έκανε συνείδηση και πράξη ο Μάρτιν Λούθερ Κινγκ, αποτελεί μια ανάμνηση, για έναν κόσμο που εξακολουθεί να είναι βίαιος, να αδικεί, να ψεύδεται, να σιωπά στην αδικία.

Μια ανάμνηση όμως που φέρνει την γλύνκα της προσμονής για έναν καλύτερο κόσμο και αναζωπυρώνει

την ελπίδα των κατατρεγμένων για να μπορούν να λένε όπως και κείνος

«Έχω ένα όνειρο» και να χύνονται στον δρόμο μ' ένα κλαδί ελιάς να το

κάνουν πραγματικότητα. Και αυτό είναι η πραγματική ελευθερία!

Ρήγας Φεραίος

Η ομιλήτρια κα. Ιωάν. Τσουρουκίδη - Σερενέ

Συνδιοργάνωση του ΕΜΠ και της «Πολιτιστικής Συνεργασίας» ήταν η εκδήλωση που πραγματοποιήθηκε στις 27 Μαρτίου στην αίθουσα Τελετών ΕΜΠ για τον Ρήγα Φεραίο.

Κύρια Ομιλήτρια ήταν η κα Ιωάννα Τσουρουκίδη - Σερενέ, εκπαιδευτικός, συγγραφέας και δημοσιογράφος Τουρισμού, η οποία αναφέρθηκε στον προσωπικότητα του Ρήγα Φεραίου και τον ρόλο του στα Βαλκάνια και ακόμη έκανε αναφορά στα αποκαλυπτήρια του Μνημείου του Ρήγα Φεραίου στο Βελιγράδι το 1994, από την «Ενωση Συμμάχων Πολεμιστών Μακεδονικού Μετώπου».

Το «Θούριο ύμνο» του Ρήγα Φεραίου και απόσπασμα από το διήγημα του Ίβο Άντριτς, το οποίο γράφτηκε για την επέτειο των 150 ετών από τον στραγγαλισμό του Ρήγα Φεραίου, επέδωσαν η ηθοποιός Μαίρη Χρήστου και ο λογοτέχνης Τάσος Λαμπρόπουλος.

Εκ μέρους της «Πολιτιστικής Συνεργασίας» μίλησε η Πρόεδρος της Φιλολογίας κα Καίτη Λειβαδά η οποία αναφέρθηκε στις δραστηριό-

τητες της «Πολιτιστικής Συνεργασίας», ενώ η υπεύθυνη Εκδόσεων ΕΜΠ κα Ευγενία Κουτσουλιέρη άνοιξε την εκδήλωση απευθύνοντας Χαιρετισμό εκ μέρους του ΕΜΠ στους παρευρισκόμενους και αναφέρθηκε συνοπτικά στην προσφορά του Ρήγα Φεραίου. Μεταξύ άλλων ανέφερε τα εξής:

«Όποιος συλλογάται ελεύθερα, συλλογάται καλά».

Μια μεγάλη μορφή του Έθνους τιμάται σήμερα σ' αυτόν εδώ τον χώρο, που έχει επίσης καταξιωθεί με τις θυσίες των παιδιών του και τον αγώνα του για την ελευθερία.

Ο Ρήγας Φεραίος, υπήρξε ο σπόρος για να ανθίσει η ελληνική επανάσταση, αυτό το θαύμα της Ελληνικής ψυχής που γίνεται λιονταρίσια, όταν διεκδικεί την λευτεριά.

Ατρόμητος στον κίνδυνο, φιλόσοφος στην σκέψη, γενναίος και γεννημένος ήρωας, έγινε η γέφυρα που ορθώθηκε πάνω από την τυραννία, το σημείο που ένωσε το ένδοξο παρελθόν των προγόνων μας, με τα λαμπρά κατορθώματα των μεγάλων μορφών του '21.

«Κανείς δεν μπορεί να με εμποδίσει να χρησιμοποιήσω την σκέψη όπως εγώ θέλω, όση βία και να εφαρμόσει στο κορμί μου», έλεγε ο Επίκτητος, και ο Σοφοκλής, «Κι' αν ακόμα είναι το κορμί σκλαβωμένο είναι ελεύθερος ο νους».

Ο Ρήγας Φεραίος, μ' αυτά γαλουχήθηκε, μ' αυτά ήταν μπολιασμένο το αίμα του και η ψυχή του. Μεσ στην μαύρη σκλαβιά, μεσ στην σκοτεινή τυραννία, πήρε το μήνυμα,

Το μνημείο του Ρήγα Φεραίου στο Βελιγράδι

έννοιωσε το μήνυμα, μετέδωσε αυτό το μήνυμα, καλλιεργώντας την φωτεινότητα του νου και την δυνατότητά του να ενωθεί με ιδανικά, παρασύροντας σε ύψη θεόρατα και το πιο αδύνατο σώμα.

«Τί σ' ωφελεί κι' αν ζήσεις και είσαι στην σκλαβιά;» αναρωτιέται και απαντά μαζί.

Η περιφρόνηση του θανάτου, όταν η ζωή είναι ατιμωτική, υπήρξε πάντα ένα από τα ξεχωριστά χαρακτηριστικά του Έλληνα. Με τραγούδι έτρεχαν πάντα στην μάχη αφηφώντας τον θάνατο, με τραγούδι διεκδικούσαν την λευτεριά. Με τραγούδι στον Μαραθώνα, στην Σαλαμίνα, με τραγούδι το '21 και το '40.

Πάντα με τραγούδι έγραφαν και κατέγραφαν την Ιστορία.

Και ο Ρήγας, με τραγούδι ορθώθηκε πάνω από την τυραννία.

«Καλύτερα μιας ώρας ελευθερη ζωή/ παρά σαράντα χρόνια, σκλαβιά και φυλακή».

Η περιβαλλοντική υποβάθμιση της Αθήνας και η προσπάθεια αντιμετώπισής της

Πραγματοποιήθηκε με μεγάλη επιτυχία στην αίθουσα Τελετών του Ε.Μ.Πολυτεχνείου, εκδήλωση με τίτλο «Η περιβαλλοντική υποβάθμιση της Αθήνας και η προσπάθεια αντιμετώπισής της», την οποία οργάνωσε η Πρυτανεία του Ε.Μ.Πολυτεχνείου και οι Σοροπτιμιστικοί Όμιλοι: Ανατολικός, Λυκαβηττού, Ν. Σμύρνης, Πειραιά και Ψυχικού.

Μετά το χαιρετισμό της Προέδρου της Σοροπτιμιστικής Ένωσης Ελλάδος, κας Καίτης Κάστρο και την Εισήγηση της Συντονίστριας Περιβάλλοντος της ΣΕΕ κας Πηνελόπης Ράλλη, ακολούθησαν δύο ομιλίες:

Ο Αρχιτέκτων-Πολιοδόμος κ. Αλέξανδρος Κολλάρος έδωσε ένα σύντομο ιστορικό της πλήρους αποτυχίας της Ελληνικής Πολιτείας να ελέγξει και να κατευθύνει την οικιστική ανάπτυξη κατά τα τελευταία 40-50 χρόνια. Αναφέρθηκε στις δύο χαρακτηριστικές φάσεις που άρχισαν μετά το τέλος του 2ου Παγκοσμίου Πολέμου. Η πρώτη αφορούσε την οριζόντια επέκταση του πολεοδομικού συγκροτήματος που έγινε χωρίς σχεδιασμό και αυθαίρετα και που έθιξε μοναδικά στοιχεία του φυσικού περιβάλλοντος, αποδιοργανώνοντας συγχρόνως την πόλη. Η δεύτερη αφορά την κατακόρυφη επέκταση του πολεοδομικού συγκροτήματος που έγινε νόμιμα με την τραγική απόφαση της πολιτείας να θεσπίσει αδικαιολόγητα υψηλούς όρους δόμησης, γεγονός που επέτρεψε το ουσιαστικό ξαναχτίσιμο της πόλης μέσα σε λίγα χρόνια και ήταν η βασική αιτία για τη δημιουργία του σημερινού αποκρουστικού και συμφορημένου δομημένου περιβάλλοντος της πρωτεύουσας.

Αναφέρθηκε επίσης, στις λανθασμένες αποφάσεις της πολιτείας και την αδυναμία της να ρυθμίσει όσο ήταν ακόμη καιρός, την εξάπλωση και αναδίπλωση του πολεοδομικού τέρατος της Αθήνας, με τραγικές

συνέπειες τόσο στα δάση και τις καλλιέργειες από τις «νόμιμες» επεκτάσεις πρώτης κατοικίας, όσο και κυρίως, στις πανέμορφες παραλίες της περιοχής από την αυθαίρετη κατά κανόνα, δόμηση 2ης κατοικίας.

Τέλος, επεσήμανε ότι τα φαινόμενα αυτά έχουν επαναληφθεί σε κάθε αστικό κέντρο στην Ελλάδα.

Ο καθηγητής του Τομέα Μεταφορών και Συγκοινωνιακής Υποδομής του Ε.Μ.Πολυτεχνείου κ. Γιάννης Φραντζεσκάκης, τόνισε ότι το επιβατικό αυτοκίνητο (Ι.Χ. ή ταξί) είναι αναμφισβήτητα η κύρια πηγή ατμοσφαιρικής ρύπανσης και ένας σημαντικός παράγοντας υποβάθμισης της ποιότητας ζωής, όμως οι αρνητικές του επιπτώσεις αυξάνονται επειδή δεν το χρησιμοποιούμε σωστά. Π.χ. το χρησιμοποιούμε αδικαιολόγητα για μικρές μετακινήσεις που μπορεί να γίνουν πεζή ή για επαναλαμβανόμενες καθημερινές μετακινήσεις που θα μπορούσαν να γίνουν με τα Μαζικά Μέσα Μεταφορών (Μετρό, Λεωφορεία, Τρόλεϊ). Φυσικά σ' αυτό συμβάλλει ουσιαστικά και η πολιτεία με την έλλειψη πολιτικής μεταφορών, και την ανικανότητα να εφαρμόσει αποτελεσματικά μερικά στοιχειώδη μέτρα ρύθμισης της κυκλοφορίας (π.χ. συστηματική αστυνόμευση παράνομης στάθμευσης, βελτίωση και εννόηση των Μαζικών Μέσων Μεταφορών, οργάνωση της κίνησης των ταξί) και να ενημερώνει σωστά το κοινό. Αφού έκανε ένα απολογισμό των απαραίτητων κυκλοφοριακών ρυθμίσεων που εξαγγέλλονται εδώ και 30 χρόνια και υλοποιούνται με βραδύ ρυθμό, με έμφαση στο πιο πρόσφατο πρόγραμμα ΑΤΤΙΚΗ SOS που αναγγέλθηκε τον Ιούνιο του 1994, κατέληξε στα παρακάτω συμπεράσματα:

1. Η κυκλοφορία οχημάτων είναι η κύρια πηγή ρύπανσης και αυξάνεται συνεχώς, γιατί:
 - Αυξάνεται ο αριθμός των οχημάτων

- Μειώνεται η χρήση των Μαζικών Μέσων Μεταφοράς
 - Αυξάνεται ο αριθμός και το μήκος των μετακινήσεων
2. Το οδικό δίκτυο δεν αξιοποιείται γιατί:
 - Στραγγαλίζεται από τα σταθμευμένα οχήματα
 - Δεν έχουν εξαντληθεί τα περιθώρια βελτιώσεων (Σηματοδότηση, Μονοδρομήσεις, Διαμορφώσεις Κόμβων κ.λπ.)
 3. Η μέχρι σήμερα βραδεία βελτίωση οφείλεται κυρίως σε:
 - Διοικητική ανεπάρκεια και στις συχνές αλλαγές στη Διοίκηση
 - Επικάλυψη αρμοδιοτήτων
 - Αντιδράσεις κοινού και οργανώσεων/φορέων (συνήθως αδικαιολόγητες)
 - Έλλειψη ενημέρωσης του κοινού, που έτσι δεν συμμετέχει ενεργά
 4. Οι κατάλληλες κυκλοφοριακές ρυθμίσεις μπορούν να λύσουν άμεσα και με μικρό κόστος το πρόβλημα. Έμφαση θα πρέπει να δοθεί:
 - Στη βελτίωση των Μαζικών Μέσων Μεταφοράς
 - Στην οργάνωση της Στάθμευσης
 - Στην ορθή ενημέρωση και συμμετοχή του Κοινού
 5. Υπάρχει η γνώση και η εμπειρία για την σωστή μελέτη και εφαρμογή.
- Επακολούθησε συζήτηση και απαντήσεις των ομιλητών σε πολυάριθμες ερωτήσεις του ακροατηρίου.

Το Ε.Μ.Π. σε συνεργασία με τον Τομέα Περιβάλλοντος της Σοροπτιμοτικής Ένωσης Ελλάδος οργάνωσαν εκδήλωση με θέμα «Το Πρόγραμμα ΑΤΤΙΚΗ SOS του ΥΠΕΧΩ-ΔΕ» (Τι προβλέπει, τι έγινε μέχρι

τώρα και τι μπορεί να γίνει).

Η εκδήλωση έγινε τον Απρίλιο στην αίθουσα Τελετών ΕΜΠ.

Εκ μέρους του ΕΜΠ, απηύθυνε χαιρετισμό ο Πρότανης ενώ ομιλήτης ήταν ο καθ. κ. Ι. Φραντζεσκάκης

που μίλησε με θέμα:

«Κυκλοφοριακές Ρυθμίσεις. Η Βασική Προϋπόθεση για την Αναβάθμιση της Ποιότητας Ζωής και την Μείωση της Ατμοσφαιρικής Ρύπανσης».

Διακρίσεις

Διεθνής διάκριση του Εργαστηρίου Ναυτικής Μηχανολογίας ΕΜΠ

Στις 9/3/95 σε τελετή του Institute of Marine Engineers (I.Mar.E) της Βρεταννίας, τιμήθηκε με το Αργυρό Μετάλλιο του I.Mar.E. η επιστημονική δημοσίευση των Νικόλαου Κυριόπουλου, Καθηγητή Ναυτικής Μηχανολογίας ΕΜΠ και Ίωνα Κουμπιάρη, υποψηφίου διδάκτορα ΕΜΠ, με τίτλο: *Performance prediction of next generation slow-speed diesel engines*

during ship manoeuvres και θέμα την πρόβλεψη επιδόσεων ναυτικών κινητήρων κατά τους ελιγμούς πλοίων, ως η καλύτερη εργασία μη-μέλους που παρουσιάστηκε το 1993/94 στο I.Mar.E.

Το I.Mar.E. είναι ένα από τα 4 Επαγγελματικά Επιμελητήρια Μηχανικών στην Βρεταννία και ιδρύθηκε το 1889.

Αξίζει να αναφερθεί ότι η ίδια δημοσίευση τιμήθηκε με το Βραβείο Stanley Gray Award-Marine Technology ως η πλέον αξιόλογη συνεισφορά στην Ναυτική Τεχνολογία το 1993/94. Η επιστημονική δημοσίευση αναφέρεται σε έρευνα που εκπονήθηκε στο Εργαστήριο Ναυτικής Μηχανολογίας/ΕΜΠ, κατά τα έτη 1989/1993.

Νέο κτίριο του Τεχνικού Επιμελητηρίου Ελλάδος, επί της Λ. Κηφισίας (Μαρούσι)

Πανελλήνιος Αρχιτεκτονικός Διαγωνισμός

Μακέτα του Α' Βραβείου

Από το αποτέλεσμα του Αρχιτεκτονικού Διαγωνισμού για το νέο κτίριο του Τ.Ε.Ε. στο Μαρούσι,

είναι φανερό πώς το θέμα ήλκυσε σημαντικό αριθμό Αρχιτεκτόνων με πείρα, ικανότητα και ιδέες. Κατά

την άποψη της Κριτικής Επιτροπής «...ο Αρχιτεκτονικός Διαγωνισμός για το νέο κτίριο του Τ.Ε.Ε. ...πρέπει να θεωρηθεί ως άκρως επιτυχής ...κυρίως λόγω του μεγάλου αριθμού των Μελετών που προτείνουν ενδιαφέρουσες λύσεις».

Η επιτυχία όμως του Διαγωνισμού δεν κρίνεται μόνον από την πληθώρα και το ενδιαφέρον των λύσεων που προτείνονται, αλλά και από τα προβλήματα και τις δυσκολίες που παρουσιάζει το θέμα. Κατά την Κριτική Επιτροπή «... το θέμα του Διαγωνισμού υπήρξε ιδιαίτερα δύσκολο...» και πάρα κάτω «... το γεγονός ότι στο ίδιο οικόπεδο έπρεπε να συνυπάρξει ένα «άλλο» κτίριο, αλλά και το ότι ο περιβάλλων χώρος είναι «πολεοδομικά» αδιαμόρφωτος ...ενέτει-